

Modrá růže

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Jmenuju se George. Budu vám vyprávět příběh, který je pro mě do dneška nevysvětlitelnou záhadou. Právě jsem si balil zavazadla na dlouhou cestu, když mě volali z nemocnice: Moje Ann měla dopravní nehodu. Nechal jsem všeho a uháněl ke špitálu jako o závod. V květinářství u brány neměli fialky, které měla Ann tak ráda a tak jsem vybral tu nejkrásnější růži, jakou jsem kdy viděl. Byla modrá jako nebe, protkaná bílými žilkami a žluté okraje květních lístků se třpytily ve slunci, jako zlatá koruna na hlavě královny.

Rf.: - Byla vzácná modrá růže, jenom Ann k ní vonět může.

Požádal jsem květinářku, aby růži opatřila stužkou, na které bude napsáno: Drahé Ann z lásky George. Pak už jsem na nic nečekal a vrátil se do nemocnice. Na oddělení, kde Ann ležela, měli všichni kamenné tváře a odvraceli pohled. Pochopil jsem strašnou pravdu: Přišel jsem pozdě... Ann ležela na lůžku a na prsou měl a zkřížené ruce, které mě už nikdy nepohladí. Jak jsem se nad ní naklonil, ucítil jsem, že voní jako vždy fialkami, které tak zbožňovala. Vsunul jsem jí do dlaně tu růži orosenou vlastními slzami a pomodlil se za její duši.

Rf.: - Byla krásná jak ta růže, osud zrádnej za to může.

Když jsem se po roce vrátil z cesty domů, první kroky mě vedly za Ann. A tam jsem to uviděl. Ačkoli byl horký letní den, mráz mně přeběhl po zádech. Uprostřed jejího hrobu kvetla růže modrá jako nebe, protkaná bílými žilkami, a žluté okraje květů se třpytily ve slunci jako zlatá koruna na hlavě královny. A na nejvyšším výhonku byla stužka s nápisem: Drahému Georgovi z lásky Ann. Neodolal jsem a přičichl k tomu vzácnému keříku. Zažil jsem tak největší šok svého života: Květy nevoněly po růžích, ale měly silné aroma kvetoucích fialek.

Rf: Proč tak voní modrá růže, ať to poví ten kdo může.